

ת"פ (תל אביב) 39162-03-21 - מדינת ישראל נ' שי ישראל לוי

ת"פ (תל-אביב-יפו) 39162-03-21 - מדינת ישראל נ' שי ישראל לוישלום תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 39162-03-21

מדינת ישראל

נגד

שי ישראל לוי

בעצמו

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו -יפו

[30.09.2024]

כבוד השופטת מירי הרט-ריץ

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן - "החוק") ובעבירה של היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק.
2. על פי עובדות כתב האישום בו הורשע הנאשם, ביום 29.5.19, בשעה 10:45 לערך, שהתה המתלוננת בדירתה שבקומת הכניסה בחולון (להלן - "הדירה"). בנסיבות אלו, הנאשם נעמד מחוץ לדירה, בסמוך לתריסים של חלון הדירה והתווכח עם אדם בטלפון תוך שאמר "אני אראה לך אני אפרק לך" ושבר חלק מהתריסים שבחלון הדירה. בהמשך לכך, הנאשם רץ חזרה לרכב מסוג מרצדס שחורה (להלן - "הרכב") שחנה סמוך לדירה ונכנס אליו. המתלוננת, שהבחינה במעשיו האמורים, רצה אחריו וצילמה אותו באמצעות מכשיר הטלפון הנייד שלה (להלן - "הטלפון"). בתגובה, צעק עליה הנאשם לא לצלם אותו, יצא מהרכב, לקח את הטלפון מידיה ומעך אותו על מכולה שעמדה בסמוך לרכב, כך שמסך הטלפון נשבר ונגרם נזק בשווי כספי שאינו ידוע למאשימה. כמו כן הנאשם תקף את המתלוננת בכך שאחז בידה בחוזקה, באמצעות ידיו, וניער אותה.
3. במסגרת הכרעת הדין קבעתי, תוך אימוץ העדויות שנשמעו בפניי ובהסתמך על חומר הראיות שהוגש לעיוני, כי הנאשם שבר את התריסים בדירתה של המתלוננת ולאחר מכן תפס את המתלוננת בידה, חטף את טלפון הנייד שלה ושבר אותו על מכולה. כמו כן, דחיתי את גרסת הנאשם לפיה הוא זה שהותקף בפתאומיות על ידי המתלוננת וקבעתי כי היא אינה מתיישבת עם כלל הראיות והעדויות בתיק ואינה מהימנה עליי. בנוסף טענות ההגנה לעניין מחדלי חקירה, אכיפה בררנית וזוטי דברים נדחו אף הן כמפורט בהכרעת הדין.
4. אציין כי הנאשם יוצג בתיק זה על ידי עו"ד בן זיו. אולם, לאחר מתן הכרעת הדין, שוחררו, לבקשתם, עו"ד בן זיו והסניגוריה הציבורית מייצגו של הנאשם וזאת בשל התנהלות הנאשם כלפי עו"ד בן זיו. לפיכך, הנאשם טען לעצמו לעונש.
5. תמצית טענות הצדדים
5. ב"כ המאשימה טען כי הנאשם הורשע בעבירות שנעברו כלפי מתלוננת אשר אין לו כל היכרות מוקדמת איתה וכי מעשיו פגעו בערכים המוגנים של שמירה על שלום הגוף ושלמות נפשו של הפרט.

- אשר למתחם טען, כי מדובר במתחם הנע בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. עם זאת נוכח העובדה שהתיק החל בהצעה להסדר מותנה ובהינתן מצבו הרפואי של הנאשם, עתר ב"כ המאשימה לעונש של מאסר על תנאי, קנס, פיצוי למתלוננת והתחייבות. כמו כן הפנה לגיליון ההרשעות הקודמות של הנאשם (טע/1) וציין כי לחובת הנאשם שבע הרשעות קודמות.
6. עיקר טענותיו של הנאשם בדיון ביום 25.9.24 כונו כנגד הכרעת הדין אשר לשיטתו אינה מתיישבת עם מצבו הרפואי. עוד טען הנאשם כי הוא עבר בשנת 2016 תאונת דרכים אשר בעקבותיה נקטעה כף רגלו וכי הוא מטופל במרפאת כאב. הנאשם לא התייצב לדיון עם מסמכים רפואיים ולכן נדחה מועד הטיעונים לעונש מטעמו להיום. היום התייצב הנאשם פעם נוספת והציג מסמך רפואי משנת 2024 ממנו עולה כי עבר תאונת דרכים בשנת 2016 במהלכה נפצע ונגרם לו שבר פתוח ומורכב בשוק שמאל. שמעתי מפי הנאשם כי בשל פציעתו עבר תהליך שיקום ולא עבד במשך תקופה ארוכה. עם זאת ציין, כי בבעלותו עסק להובלות כמו גם למוניות וכי הוא מתפרנס מעסקים אלה גם כיום. לצד זאת, שב הנאשם והעלה טענות כנגד הכרעת הדין וקביעותיו של בית המשפט. קביעת מתחם העונש ההולם
7. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה אשר עניינו בקיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיה ומידת אשמתו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, הערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
8. הערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם בעבירת התקיפה הם ערכים של שלמות הגוף והנפש. אשר לעבירת ההיזק לרכוש, הערכים שנפגעו הם ערך הקניין וזכותה של המתלוננת לעשות שימוש ברכושה ללא הפרעה וסיכון.
9. בענייננו, הפגיעה בערכים המוגנים בעבירת התקיפה ובשתי העבירות של היזק לרכוש הן ברף הנמוך.
10. נסיבות ביצוע העבירה - תחילה יאמר, כי נסיבות המקרה מלמדות כי העבירות בוצעו ללא תכנון מוקדם. כאמור, בין הנאשם למתלוננת לא היתה כל היכרות מוקדמת והעבירות בוצעו באופן אימפולסיבי ועל רקע השתלשלות אירועים מקרית אשר החלה עם הגעת הנאשם סמוך לדירתה של המתלוננת ושהתפתחה לכדי שורה של אירועים הקשורים זה בזה.
- בנוסף, מעשיו של הנאשם אמנם גרמו לשבירת מספר שלבים בתריסי דירתה של המתלוננת, אך לא הובאו בפניי ראיות אשר לגובה הנזק ואף לא נטען בפניי כי הנזק תוקן על ידי המתלוננת. בנוסף, הטחת הטלפון הנייד על המכולה אמנם גרמה, כפי שקבעתי בהכרעת הדין, להתנפצותו, אך המתלוננת מסרה מספר גרסאות לעניין הצעות המחיר שקיבלה ובסופו של יום, לא הוכח בפניי כלל כי הטלפון אכן תוקן על ידה. לכן, גם לא נקבעו ממצאים אשר לגובה הנזק.
- לעניין התקיפה - תקיפת המתלוננת באה לידי ביטוי בתפיסת ידה לצורך חטיפת הטלפון מידה. כפי שקבעתי בהכרעת הדין מדובר בפעולה המחייבת הפעלת כוח על כף ידה של המתלוננת האוחזת בטלפון, אך מדובר בתפיסת היד בלבד ומבלי שנגרמה חבלה כלשהי למתלוננת.
11. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות תקיפה סתם, מלמדת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות.

ת"פ (קריית) 11777-02-20 מדינת ישראל נ' בוחבוט (2020) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של איומים, היזק לרכוש במזיד ותקיפה סתם, בכך שהגיע לביתה של המתלוננת עם בנה הקטין, קילל אותה ואיים עליה באומרו "אני אהרוג אותך". בהמשך, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שדחף אותה לכיוון המיטה ולקח מידה את הטלפון הנייד שלה ואף ניפץ צלחת מזכוכית. לבסוף התקשר לאמה של המתלוננת ואיים עליה באומרו "אני אהרוג אותה...". בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין מאסר על תנאי ועד עונש מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות וגזר על הנאשם, בעל עבר פלילי, עונש של חודשיים עבודות שירות ורכיבים נלווים.

ת"פ (ת"א) 16643-09-15 מדינת ישראל נ' תורג'מן (2016) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של תקיפה סתם בכך שבסיום משחק כדורגל תקף אוהד של הקבוצה האחרת עת הלך בסמוך אליו באופן שדחף אותו ובעט בו. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם עונש של 3 חודשי מאסר על תנאי ורכיבים נלווים.

ת"פ (ת"א) 43449-08-17 מדינת ישראל נ' יצחק (2019) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של תקיפה סתם בכך שתקף את המתלונן בשוק בתל אביב ללא כל התגרות והדף אותו באמצעות כתפו בעוצמה. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין מאסר על תנאי ועד עונש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות וגזר על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי ורכיבים נלווים.

12. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות היזק לרכוש במזיד, מלמדת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

ע"פ (ת"א) 8226-07-23 רפאל הובר נ' מדינת ישראל (2024) - המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של היזק לרכוש במזיד בכך שחתך כבלים שמחוברים למצלמות אבטחה הצמודות לבניין בו התגורר. בעניין זה קבעתי מתחם עונש הנע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות וגזרתי על הנאשם חודשיים מאסר על תנאי ורכיבים נלווים. ערעור שהוגש על ידי המערער על ההרשעה והעונש נדחה על ידי בית המשפט המחוזי.

ת"פ (קריית) 1098-02-18 מדינת ישראל נ' איינאו (2018) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של היזק לרכוש במזיד בכך שניפץ את הטלפון הנייד של המתלוננת על הרצפה. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות וגזר על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי.

13. לאור האמור, מצאתי כי מתחם העונש ההולם בגין כל העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

14. לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות לסטייה ממתחם הענישה לקולה או לחומרה ולפיכך, יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם הענישה.

15. הנאשם כפר וניהל הוכחות. מובן, כי זו זכותו המלאה וכי בהתאם לסעיף 40א(6) לחוק העונשין לא אזקוף עניין זה לחובתו, אך לקבלת אחריות והודאה יש משקל רב לזכות נאשם ולכן, הנאשם אינו זכאי להקלה המיועדת לנאשמים שמודים במיוחס להם, לזקחים אחריות ומביעים חרטה.

עוד נתתי דעתי לכך שלחובת הנאשם שבע הרשעות קודמות, הגם שמדובר בעבירות שהתיישבו שכן האחרונה שבהן משנת 2014.

16. אל מול האמור, נתתי דעתי לכך שמדובר באירוע משנת 2019 וכי מאז לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים. כמו כן לקחתי בחשבון את מצבו הרפואי של הנאשם כפי שתואר על ידו וכעולה מהמסמך שהוצג לעיוני בדיון באמצעות הטלפון הנייד.

17. מכל מקום, נוכח עתירת המאשימה לעונש של מאסר על תנאי ורכיבים נלווים, אמקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם.

סוף דבר

18. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור את העבירות בהן הורשע בתיק זה למשך 3 שנים מהיום.

ב. פיצוי למתלוננת (ע.ת 1) בסך של 1,000 ₪. הפיצוי ישולם בשני תשלומים שווים חודשיים ורציפים האחד ביום 15.11.24 והשני ביום 15.12.24. אי תשלום אחד מהתשלומים יעמיד את כל יתרת הסכום לפרעון מיידי.

המאשימה תעביר את פרטיה העדכניים של המתלוננת למזכירות בית המשפט עד ליום 8.10.24.

ג. התחייבות כספית על סך 2,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מהעבירות בהן הורשע. הנאשם מסר בפניי את התחייבותו האמורה במועד הדין.

ניתן צו כללי למוצגים לפי שיקול דעת קצין המשטרה. המוצגים יחולטו/ יושמדו/ יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

ככל שהופקד פיקדון בתיק או בתיק המעצרים הקשור לתיק זה ובהעדר מניעה על פי דין, יוחזר הפיקדון למפקיד או לידי מי מטעמו על פי ייפוי כוח.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ז אלול תשפ"ד, 30 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.